

P R Æ F A T I O.

majora tamen, quibus est implicitus, negotia et tantum duarum, quibus hoc opus absolvere coactus fuit, septimanarum otium concesserunt, adeoque in causa fuere, quò minus & suo & nostro desiderio satisfacere potuerit: sed brevem duntaxat subnectens explicationem, quæ demonstrationis vicem subire potest, majorem ac omnibus numeris absolutam in aliud tempus rejecerit; si forte post hanc distractam impressionem nova adornaretur, ad quam augendam conabimur etiam ab ipso impetrare, ut totam tertiam Partem de Mundo aspectabili (cujus tantum adjunximus fragmentum, cum Author hic institutioni finem imposuerit, & nos eo, quantumcunque sit, lectorem privare noluerimus) absolvat. Atque hoc ut debito modo perficiatur, hinc inde in secundâ Parte quadam de Fluidorum natura & proprietatibus Propositiones interspargendæ erunt, quod ut Author tum exsequatur, pro virili adnitar.

Nec tantum in Axiomatibus proponendis, explicandisque; sed etiam in ipsis Propositionibus, caterisque Conclusionibus demonstrandis a Cartesio sapissimè recedit, ac Apodeixi, longè ab illius diversa, utitur noster Author. Quod sanè nemo ita interpretetur, ac si clarissimum illum Virum in iis corrigere vellet: sed eum in finem tantum factum putet, ut suum jam receptum ordinem melius retinere posset, nec Axiomatum numerum nimium augetet. Qua eadem etiam de causa quamplurima, quæ Cartesius sine ulla demonstratione proposuit, demonstrare, & quæ planè prætermisit, addere coactus fuit.

Animadverti tamen vel imprimis velim in his omnibus, nempe tam in I & 2 Princip. partibus, ac fragmento tertiæ, quàm in Cogitatis suis Metaphysicis Authorem nostrum meras Cartesii sententias, illarumque demonstrationes, prout in illius scriptis reperiuntur; aut quales ex fundamentis ab illo jactis per legitimam consequentiam deduci debebant, proposuisse. Cum enim discipulum suum Cartesii Philosophiam docere promississet, religio ipsi fuit, ab ejus sententia latum unguem discedere, aut quid, quod ejus dogmatibus aut non responderet, aut contrarium esset, dictare. Quamobrem judicet nemo, illum hic, aut sua, aut tantum ea, quæ probat, docere. Quamvis enim quadam vera judicet, quadam de suis addita fateatur; multa tamen occurrunt, quæ tanquam falsa rejicit, & à quibus longè diversam fovet sententiam.

